

►► Joan Florensa, autor de la història dels escolapis, ahir, a l'Institut d'Estudis Catalans.

Memòria de 'Can Colapi'

Es exalumnes de la vintena llarga de centres educatius que l'Escola Pia –abans pares o mares escolapis– té a tot Catalunya recorden amb especial agraïment que la festivitat onomàstica del fundador, **san José de Calasanz** durant el franquisme i avui **Josep de Calassanç** (nascut a Peralta de la Sal, o sigui, a la Franja), tot i commemorar-se a l'agost –fora del període lectiu–, gaudia del privilegi de ser traslladada al 27 de novembre perquè els xavals aprenguessin les arrels de la institució. En el record d'aquells exalumnes pesa molt més que era dia festiu que l'objectiu de parlar del fundador de l'orde, que està present a Catalunya (primer, a Mojà) des del 1683.

Aquella història explica que els escolapis van ser la primera escola pública gratuïta d'Europa perquè el seu fundador va tenir sempre com a objectiu la formació dels fills de famílies més pobres (llavors, els artesans, avui la classe mitjana). L'orde religiós va passar a Espanya totes les vicissituds de la venalitat política dels que maven, sense el prestigi del qual

In situ

JOSEP-MARIA
Ureta

RECUPERAR ► Més de 300 anys de presència de l'Escola Pia a Catalunya s'han aconseguit reunir en un llibre, carregat d'anècdotes, que es va presentar ahir a l'Institut d'Estudis Catalans.

gaudeixen els jesuïtes per la seva expulsió, malgrat que el 1820 els escolapis també van ser perseguïts. Desconeguts, però recordats: el juliol del 1909, l'editor **Ramon Bosom** en la seva memòria de la Setmana Tràgica va escriure: «El col·legi dels Escolapis de la Ronda Sant Antoni va ser el primer de cremar-se. Es dedicava a l'ensenyament

gratuït dels pobres».

Reunir, amb erudició d'historiador i passió de pedagog, és el que ha aconseguit el pare **Joan Florensa** a *El projecte educatiu de l'Escola Pia a Catalunya*, que ahir va obtenir el reconeixement de l'Institut d'Estudis Catalans, tal com va anunciar el ponent de la institució, **Josep González-Agàpito**. *Projecte*, diu **Florensa**, perquè no perd l'esperit de la vocació pedagògica fundacional: «Sempre hem estat al costat de les reformes. Les nostres escoles continuen, són populars i procurem que s'assemblin a les públiques, especialment les municipals». **Florensa** és un dels 80 escolapis que queden a Catalunya, però despreocupat: «Sabem que els professors laics seran la nostra continuïtat». S'esplaia en l'aportació de l'orde en la pràctica del bàsquet –«el va portar un escolapi que va estar a Cuba»– i l'hoquei. *¿Vigència dels escolapis?* **Florensa** recorda que van ser ells els que van introduir, en contra de la voluntat política restrictiva de fa dos segles, l'ensenyament de les matemàtiques i les ciències entre les classes populars. Que els pobres arribin a ser enginyers. I així segueixen. ≡